

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoPr/4/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1215202061
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Hýbelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:1215202061.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Hýbelovej a členov Mgr. Fedora Benku a Mgr. Kataríny Arnouldovej, v spore žalobcu: X. M., nar. XX.X.XXXX, bytom B. N. XX/XX, G., zastúpený splnomocnencom Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanému: Železničná spoločnosť Cargo Slovakia, a.s., Drieňová 24, Bratislava, IČO: 35 914 921, zastúpenému advokátom: JUDr. Peter Pandý, L. Kossutha 99, Kráľovský Chlmec, o určenie neplatnosti výpovede a iné, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 16. apríla 2018, č.k. 27Cpr/1/2016-371, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch II. a III. r u š í a v e c m u v r a c í a n a ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom napadnutým odvolaním zastavil konanie v časti náhrady mzdy vo výške 2.751,90 eur (výrok I.), žalobu zamietol (výrok II.) a žalovanému priznal nárok voči žalobcovi na náhradu trov konania v rozsahu 100% (výrok III.). Z odôvodnenia rozsudku vyplynulo, že žalobca sa domáhal na žalovanom určení neplatnosti skončenia pracovného pomeru výpoveďou zo dňa 6.8.2014 a určení, že pracovný pomer trvá a náhrady mzdy za obdobie od 1.12.2014 do 31.3.2018 spolu vo výške 23.632,90 eur. Žalovaný navrhol žalobu zamietnuť. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní zistil, že žalobca uzavrel pracovnú zmluvu s právnym predchodcom žalovaného dňa 9.12.1988 so zaradením posunovača depa s miestom výkonu práce RD Leopoldov, od 1.12.1991 na základe Dohody o zmene pracovnej zmluvy zo dňa 18.11.1991 so zaradením do funkcie vedúci posunu. Dňa 15.3.2012 na základe uznesenia č. 50/2012 bod 2 predstavenstva žalovaného bolo rozhodnuté o organizačnej zmene č. 6/2012 s účinnosťou od 1.4.2012 v sekcii prevádzky prepravy a vozňovej služby na pracovisku v Leopoldove, ktorou došlo okrem iného k zrušeniu funkcie vedúci posunu u štyroch pracovníkov so zaradením na novú pracovnú pozíciu vlaková čata - sprievodca. Nebolo sporné, že zamestnanci, ktorých sa organizačná zmena týkala, boli v prílohe 1 špecifikovaní identifikačným číslom, konkrétne žalobca číslom 20026923. Dňa 19.3.2012 prevzal žalobca pozvánku na pracovný pohovor dňa 21.3.2012, ktorého sa zúčastnil. Odmietol sa k pohovoru do záznamu vyjadriť, prevzal len záznam nedoplnený o jeho vyjadrenie, v ktorom sa uvádza, že v zmysle prijatej organizačnej zmeny bolo jeho funkčné miesto železničiar - vedúci posunu zrušené a bolo mu ponúknuté miesto železničiar - sprievodca vlakov ND - pracovisko Leopoldov, v prípade neprijatia ponuky žalovaný oznámil žalobcovi, že s ním bude ukončený pracovný pomer. Dňa 29.3.2012 oznámila Odborová centrála železničného robotníckeho odborového zväzu (ŽROZ), že nesúhlasia s prepustením žalobcu, ktorý je kolektívnym vyjednávačom a členom rady Prezídia ŽROZ. Dňa 29.3.2012 oznámil žalobca žalovanému, že nesúhlasí s dobrovoľným preradením na ponúknutú pozíciu. Dňa 29.3.2012 podal žalobca sťažnosť na Inšpektorát práce Bratislava, na účelovú organizačnú zmenu, nakoľko nie je z nej zrejmé, kto bude vykonávať funkciu vedúceho posunu v RD Leopoldov. Inšpektorát práce oznámil žalobcovi, že nezistil porušenie pracovnoprávných predpisov a záväzkov vyplývajúcich z kolektívnych zmlúv v súvislosti s organizačnou zmenou. Dňa 28.3.2012 sa stal žalobcovi pracovný úraz s dobou liečenia do 17.6.2013. Po ukončení práceneschopnosti

žalovaný doručil žalobcovi oznámenie o prekážkach v práci na strane zamestnávateľa od 17.6.2013 do odvolania s odôvodnením, že od 1.4.2012 bolo jeho funkčné miesto dohodnuté v pracovnej zmluve zrušené. Dňa 8.8.2013 požiadal o udelenie predchádzajúceho súhlasu s výpoveďou pre žalobcu, ktorý sa stal nadbytočným, s účinnosťou od 1.4.2012 na základe organizačnej zmeny. ŽROZ oznámili žalovanému, že nesúhlasia s prepustením žalobcu, ktorý je odborovým funkcionárom. Dňa 4.2.2014 bol vykonaný pohovor so žalobcom, ktorého predmetom bolo nedostatočné zdokladovanie účasti žalobcu na kolektívnom vyjednávaní v dňoch 7.1. a 21.1.2014. Dňa 26.6.2014 opätovne žalovaný požiadal ŽROZ o udelenie predchádzajúceho súhlasu s výpoveďou pre žalobcu. Opätovne oznámil ŽROZ, že nesúhlasia s jeho prepustením a trvajú na jeho pracovnom pomere podľa jeho vzdelania a dlhoročnej praxe. Dňa 21.8.2014 bol vykonaný pohovor so žalobcom, pri ktorom mu vzhľadom na organizačnú zmenu a predložený lekársky posudok oznámili, že v Leopoldove nemajú možnosť ho naďalej zamestnávať a ponúkli mu miesto administratívneho pracovníka - pripravára s miestom výkonu práce Hanická pri Košiciach, ktoré miesto žalobca odmietol. ŽROZ oznámil žalovanému, že na sneme dňa 12.12.2014 bol žalobca zvolený na dva roky za podpredsedu Rady prezídia ŽROZ. Dňa 21.8.2014 bola žalobcovi doručená výpoveď zo dňa 6.8.2014 podľa § 63 ods. 1 písm. v) Zákonníka práce, ktorú žalovaný odôvodnil prijatou organizačnou zmenou v zmysle uznesenia predstavenstva č. 50/2012 zo dňa 15.3.2012 bod 2, na základe ktorej zaniklo s účinnosťou od 1.4.2012 funkčné miesto žalobcu dohodnuté v pracovnej zmluve a jej dodatku. Ďalej sa vo výpovedi uvádza, že nemá zamestnávateľ možnosť ďalej žalobcu zamestnávať a to ani na kratší pracovný čas v mieste, ktoré bolo dohodnuté ako miesto výkonu práce a v zmysle platnej Kolektívnej zmluvy ponuku miesta mimo miesta dohodnutého ako miesto výkonu práce odmietol, preto sa stal nadbytočným. Ďalej výpoveď obsahovala aj poučenie, že trojmesačná výpovedná doba začne plynúť nasledujúcim mesiacom po jej doručení. Žalobca oznámil žalovanému listom zo dňa 29.1.2015, že trvá na ďalšom zamestnaní, nakoľko v samotnej výpovedi sa neuvádza pracovná pozícia, ktorá bola zrušená uznesením predstavenstva. Žalobcovi bola určená miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 55% so vznikom invalidity 27.3.2013. Žalobca nemôže vykonávať prácu na pôvodnom pracovisku ako posunovač. Môže vykonávať prácu len v prostredí bez nadmernej fyzickej záťaže, bez zdvíhania bremien, v klimatizovanom prostredí bez nočných smien. V dôsledku svojho zdravotného stavu nie je schopný systematického pracovného zaradenia. Právne súd prvej inštancie vec posúdil podľa § 77, § 63 ods. 1 písm. b) v znení platnom do 31.8.2015, podľa § 62 ods. 3 písm. b), § 64 ods. 1 písm. a), ods. 2, § 230 ods. 1, § 240 ods. 9, 10, § 79 ods. 2 Zákonníka práce č. 311/2001 Z.z. Súd prvej inštancie skonštatoval, že žaloba bola podaná na súd prvej inštancie včas aktívne legitimovaným žalobcom, keď výpoveď bola doručená žalobcovi dňa 21.8.2014, výpovedná lehota začala plynúť 1.9.2014, uplynula by dňa 30.11.2014. Žalobca však od 24.11.2014 bol práceneschopný, takže pracovný pomer skončil posledným dňom ochrannnej lehoty, t.j. ukončením práceneschopnosti dňa 30.11.2015. Žalobca oznámil žalovanému listom zo dňa 27.1.2015, že trvá na ďalšom zamestnaní. Žaloba bola na súde podaná dňa 30.1.2015. Súd sa ďalej zaoberal organizačnou zmenou zo dňa 15.3.2012, na základe ktorej žalovaný rozhodol o zrušení pracovného miesta žalobcu - vedúci posunu Leopoldov. Z organizačnej zmeny vyplýva, že nebolo jej zámerom znížiť počty zamestnancov na pracoviskách ale zmeniť zameranie činnosti pracoviska. Žalovaný nepotreboval vedúcich posunu ale potreboval posilniť profesie sprievodcov. Zmenu profesie si vyžiadala prevádzková potreba žalovaného. V zmysle kolektívnej zmluvy bol zamestnávateľ povinný prerokovať plánované zmeny so zástupcami zamestnancov najneskôr jeden mesiac pred uskutočnením organizačnej zmeny, ak v dôsledku navrhovanej zmeny bude uvoľňovať zamestnancov, teda bude s nimi končiť pracovný pomer. Nakoľko zámerom zmeny nebolo skončenie pracovnoprávneho pomeru so žalobcom, resp. inými zamestnancami, súd je toho názoru, že žalovaný nemusel dodržať lehotu určenú kolektívnou zmluvou na prerokovanie organizačnej zmeny so zástupcami zamestnancov. Žalovaný prerokoval zmenu pracovného zaradenia so žalobcom dňa 21.3.2012 za účasti odborov, s ktorou zmenou žalobca nesúhlasil. Organizačná zmena bola prerokovaná so zástupcami zamestnancov dňa 27.3.2012, žalobca bol v dôsledku úrazu od 28.3.2012 do 17.6.2013 práceneschopný. Dňa 17.4.2013 mu bol priznaný čiastočný invalidný dôchodok a jeho invalidita bola s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 55% so vznikom invalidity dňa 27.3.2013. Od 17.6.2013 po ukončení práceneschopnosti nevykonával žalobca žiadnu činnosť pre žalovaného, nakoľko mu žalovaný oznámil prekážky v práci na strane zamestnávateľa. Následne žalovaný opakovane požiadal o udelenie predchádzajúceho súhlasu v zmysle § 240 ods. 9 ZP pre žalobcu, pričom ŽROZ zakaždým oznámili, naposledy listom zo dňa 7.7.2014, že nesúhlasia s prepustením žalobcu a trvajú na jeho pracovnom pomere podľa jeho vzdelania a dlhoročnej praxe. Dňa 21.8.2014 bol vykonaný pohovor so žalobcom, kde mu bolo oznámené, že v Leopoldove nemajú možnosť ho naďalej zamestnávať, ponúkli mu miesto administratívneho pracovníka - pripravára s miestom výkonu práce Hanická pri Košiciach, ktoré miesto odmietol. Následne mu

žalovaný doručil výpoveď z pracovného pomeru. V súčasnosti žalobca v dôsledku svojho zdravotného stavu už nie je schopný systematického pracovného zaradenia, čo vyplýva zo správy neurológa zo dňa 24.3.2015. Žalobca sa domáhal neplatnosti z dôvodu neurčitosti výpovede, nakoľko z nej nie je zrejmé, aké pracovné miesto žalobcu malo byť zrušené a z akého dôvodu. Súd dospel k záveru, že výpoveď je dostatočne určitá, nakoľko v konaní nebolo sporné, že k zmene pracovnej zmluvy neprišlo, jeho funkčné miesto uvedené v pracovnej zmluve nebolo zmenené dohodou strán, organizačná zmena bola jednoznačne špecifikovaná vo výpovedi, navyše, pred výpoveďou prebehlo medzi stranami viacero rokovaní a od prijatia organizačnej zmeny 15.2.2012 do výpovede doručenej žalobcovi uplynul dlhý čas, počas ktorého sa žalobca podrobne zoznámil s organizačnou zmenou, dokonca ju preveril i na jeho podnet u žalovaného Inšpektorátu práce. Súd poukázal na rozhodnutie NS SR, sp.zn. 5Cdo 155/1999, v zmysle ktorého, na splnenie požiadavky písomnej formy výpovede, v ktorej musí byť dôvod výpovede uvedený, stačí stručné skutkové uvedenie dôvodu, ak so zreteľom na to, čo výpovedi predchádzalo, je medzi účastníkmi skutkovo nepochybné, čo je dôvodom výpovede, stačí aj citácia zákona. Žalobca namietal, že jeho miesto vedúci posunu Leopoldov nebolo nikdy zrušené, len premenované. Avšak toto tvrdenie žiadnym spôsobom skutkovo nezdôvodnil ani nepreukázal, preto súd na túto námietku neprihliadol. Žalovaný ďalej namietal, že nemal vedomosť o členstve žalobcu v odborovom orgáne. V konaní však bolo preukázané, že žalovaný si vyžiadal súhlas od odborov s ukončením pracovného pomeru so žalobcom z dôvodu organizačnej zmeny dvakrát, pričom priamo v žiadosti odkázal na § 240 ods. 9 ZP. Už z týchto žiadostí a odpovedí odborov z 19.8.2013 vyplýva, že žalovaný mal v tom čase vedomosť, že žalobca je odborovým funkcionárom. Táto vedomosť je preukázaná aj cestovným príkazom a následným pohovorom, ktorý vykonal žalovaný so žalobcom dňa 4.1.2014 z dôvodu nedostatočného zdokladovania účasti na kolektívnom vyjednávaní. Výpoveď daná žalobcovi, ktorý je zároveň členom odborového orgánu, je neplatná, ak nebol zo strany odborov udelený súhlas. Ostatné podmienky výpovede sú splnené. Bolo preukázané, že došlo k organizačnej zmene písomnou formou. Žalobca nesúhlasil so zmenou pracovného miesta v zmysle prijatej organizačnej zmeny v mieste výkonu práce, až odmietnutím pracovného zaradenia sa stal nadbytočným. Organizačná zmena sa týkala veľkého počtu zamestnancov, pričom rovnaké pracovné miesto bolo zrušené u desiatich pracovníkov v rámci dvoch prevádzok a všetci boli zaradení na rovnakú pracovnú pozíciu. Po prijatí organizačnej zmeny sa zmenil zdravotný stav žalobcu a stal sa čiastočne invalidným. Zamestnávateľ mu neskôr ponúkol pracovné miesto, ktoré zohľadňovalo jeho aktuálny zdravotný stav, avšak mimo miesta výkonu práce. Ani túto ponuku žalobca neprijal. Následne s ním bol ukončený pracovný pomer pre nadbytočnosť. Súd posudzoval, či je od zamestnávateľa možno spravodlivo požadovať, aby naďalej zamestnával zamestnanca, ak je daný výpovedný dôvod a odborová organizácia neudelila súhlas. Odborová organizácia svoj nesúhlas uviedla len stroho, bez odôvodnenia. Najmä nesúhlasné stanovisko, má súd za to, že nestačí uviesť jednovetovou odpoveďou. Stanovisko malo byť odôvodnené kvôli tomu, aby zamestnávateľ a v prípade sporu i súd, mal možnosť preskúmania nesúhlasného stanoviska a aby s odstupom času nemohla účelovo odborová organizácia tieto nesúhlasné dôvody uvádzať. Pre nedostatok odôvodnenia nesúhlasného stanoviska a pre nemožnosť preskúmania tohto stanoviska dospel súd k záveru, že nemôže spravodlivo od žalovaného požadovať, aby žalobcu naďalej zamestnával, keď inak sú splnené hmotnoprávne podmienky pre výpoveď žalobcovi. Druhým dôvodom je, že v čase doručenia výpovede mal žalobca zníženú schopnosť vykonávať zárobkovú činnosť o 55% a bol schopný vykonávať prácu len v prostredí bez nadmernej fyzickej záťaže, v klimatizovanom prostredí, bez zdvíhania bremien a bez nočných zmien. Prácu primeranú jeho zdravotnému stavu mu žalovaný ponúkol, avšak žalobca ju odmietol. Na základe týchto skutočností súd žalobu v celom rozsahu zamietol potom, ako v časti o zaplatenie náhrady mzdy vo výške 2.751,90 eur po čiastočnom späťvzati žaloby konanie v tejto časti zastavil. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, § 256 ods. 1 CSP, keď mal za plne úspešného v konaní žalovaného.

2. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie v zákonom určenej lehote podal odvolanie žalobca a to proti výroku II. a III. z dôvodov uvedených v ust. § 365 ods. 1 písm. f), g) a h). Uviedol, že zo strany žalovaného v protiklade k záverom Inšpektorátu práce Trnava došlo k porušeniu ustanovení článku 12 ods. 5 podnikovej Kolektívnej zmluvy ZSSK Cargo, nakoľko podľa predmetného ustanovenia zamestnávateľ v prípade štrukturálnych zmien a ďalších organizačných opatrení, v dôsledku ktorých bude dochádzať k uvoľňovaniu zamestnancov, bude o týchto zámeroch informovať zástupcov zamestnancov spravidla tri mesiace vopred, najneskôr jeden mesiac pred ich uskutočnením. Medzi účastníkmi nie je sporné, že k prerokovaniu organizačnej zmeny č. 6/2018 medzi sociálnymi partnermi došlo dňa 27.3.2012, teda len päť dní pred zrušením pracovného miesta žalobcu. Ponúknuté pracovné miesto je zaradené do nižšej tarifnej triedy, ako bolo pracovné miesto vykonané žalobcom a

vzhľadom na miesto výkonu práce vzdialené niekoľko stoviek kilometrov od doterajšieho miesta výkonu práce, treba podotknúť, že žalovaným ponúknuté pracovné miesto bolo bez zabezpečenia ubytovania. Náplňou práce pripravár je práca v koľajisku a to aj počas nočných pracovných zmien, pričom žalobca by, vzhľadom na svoj zdravotný stav, takúto prácu nemohol vykonávať. Ďalej upriamil pozornosť na konštatovanie súdu, že ponúkol žalovaný žalobcovi pracovné miesto, ktoré zohľadňovalo jeho aktuálny stav. Toto nezodpovedá skutočnosti. Názov pracovnej pozície je zavádzajúci, resp. nezodpovedá skutočnosti, keďže náplňou práce nie je administratívna práca v bežnom ponímaní, t.j. kancelárska práca, ale práca v koľajisku. Z ust. § 240 ods. 9 Zákonníka práce v žiadnom prípade nevyplýva, že by nesúhlas odborovej organizácie musel byť odôvodnený, resp. že by absencia odôvodnenia nesúhlasu spôsobovala jeho neplatnosť. Neuvedenie dôvodu nesúhlasu nesmie byť v žiadnom prípade na ťarchu zamestnanca. Ďalej uviedol, že žalovaný v čase dávania výpovede nerešpektoval ustanovenia podnikovej kolektívnej zmluvy ZSSK Cargo 2014 a to najmä druhej kapitoly článku 1 bod 8 a 15 a štvrtej kapitoly článku 10 bod 67. Súd mal podľa žalobcu aplikovať postup podľa ustanovení § 319 CSP a vykonať dokazovanie za účelom preukázania, či žalovaný okrem pracovného miesta, ktoré žalobcovi ponúkol a ktoré nezohľadňoval jeho zdravotný stav, disponoval v rozhodnom čase iným, resp. inými pracovnými miestami, ktoré mohol žalobcovi ponúknuť. Dokazovanie v tomto smere nebolo vykonané, závery súdu uvedené v bode 57 rozsudku sú nepodložené a predčasné. Je pravdou, že návrh na dokazovanie v tomto smere mohol navrhnuť aj žalobca, avšak tento sa riadil predbežným právnym posúdením, ktoré súd vykonal na pojednávaní dňa 10.5.2017, kedy konštatoval, že výpoveď je z dôvodu nesúhlasu odborov neplatná. Riadiac sa týmto právnym posúdením veci, žalobca ďalšie návrhy na dokazovanie súdu nepredložil, keďže sa spravodlivo domnieval, že ďalšie dokazovanie by bolo nehospodárne a nadbytočné. K rozhodnutiu o náhrade trov konania uviedol, že súd mal aplikovať ust. § 257 CSP, má za to, že dôvody hodné osobitného zreteľa dostatočne vyplývajú z dôkazov založených v súdnom spise a súd sa týmito dôkazmi vôbec nezaoberal. K zníženiu pracovnej schopnosti žalobcu došlo v dôsledku dvoch pracovných úrazov, ktoré utrpel u žalovaného. Je preukázané, že v prípade žalobcu v dôsledku subjektívnych a objektívnych ťažkostí vyplývajúcich z pracovných úrazov, sa jedná o prípad hodný osobitného zreteľa. Podaním žalobcu doručeným súdu 15.2.2017 žalobca ako 62 ročný invalidný dôchodca preukázal, že jeho výlučným príjmom je invalidný dôchodok 286,70 eur. Nevykonáva žiadnu podnikateľskú činnosť, ani nemá prospech zo žiadnych podnikateľských aktivít iných subjektov. Náhrada trov konania, na ktorej výplatu by žalovanému vznikol nárok, by nepochybne mnohonásobne prekročovala mesačný príjem žalobcu odkázaného na invalidný dôchodok s progredujúcimi následkami pracovného úrazu, za vznik ktorého nesie výlučnú zodpovednosť žalovaný. Navrhol rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť, určiť, že skončenie pracovného pomeru výpoveďou zo dňa 6.8.2014 je neplatné, že pracovný pomer medzi žalobcom a žalovaným trvá, žalovanému určiť povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu mzdy vo výške 23.632,90 eur a priznať žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100%.

3. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že súd prvej inštancie rozhodol zákonným spôsobom v súlade s právnymi predpismi. Súd zistil skutkový stav dostatočne, dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec aj správne právne posúdil. Navrhol rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - strana sporu, v neprospech ktorej bolo rozhodnuté (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods.1 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie mu predchádzajúce v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) a dospel k záveru, že v danom prípade nie sú splnené podmienky pre potvrdenie ani zmenu napadnutého rozsudku, nakoľko odvolanie žalobcu je sčasti dôvodné.

5. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp.zn. 27Cpr/1/2016 je určenie neplatnosti výpovede danej žalovaným žalobcovi dňa 6.8.2014 a určenie, že pracovný pomer trvá a tiež náhrada mzdy za obdobie od 1.12.2014 do 31.3.2018 vo výške 23.632,90 eur.

6. Predmetom odvolacieho konania je posúdenie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým bola žaloba zamietnutá (výrok II.) a v súvisiacom výroku o nároku na náhradu trov konania (výrok III.).

7. Odvolateľ odvolanie odôvodnil tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 365 ods. 1 písm. b) CSP, teda, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom mu znemožnil, aby uskutočňoval jemu

patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, čím mu bola odňatá možnosť konať. Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorý znemožnil strane sporu realizáciu tých procesných práv, ktoré mu Civilný sporový poriadok priznáva (napr. právo zúčastniť sa pojednávania, robiť prednesy, navrhovať dôkazy a pod.). Odňatie možnosti konať pred súdom je relevantné vtedy, ak išlo o postup nesprávny (uvažované z hľadiska zachovania postupu súdu určeného zákonom alebo ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi), ak sa postup súdu prejavil v priebehu konania a tiež pri rozhodovaní.

8. Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že žalobca sa žalobou domáhal určenia neplatnosti výpovede danej mu žalovaným listom zo dňa 6.8.2014 podľa ust. § 63 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce. Súd prvej inštancie v priebehu konania na pojednávaní konanom dňa 10.5.2017 uviedol, že v zmysle § 181 ods. 2 CSP určuje, ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami sporné: existencia organizačnej zmeny, či bol informovaný zamestnávateľ v čase organizačnej zmeny, že je žalobca členom odborového orgánu, či možno spravodlivo požadovať, aby žalobcu žalovaný naďalej zamestnával, výšku náhrady mzdy v prípade úspechu na dvanásť mesiacov. Z navrhnutých dôkazov súd nevykoná výsluch svedkyne PhDr. W. Y. a výsluch svedka L. U.. Súd ďalej uviedol predbežné právne posúdenie veci, že z dôvodu nesúhlasu odborov je výpoveď neplatná. Súd sa však nemôže vyjadriť k organizačnej zmene, nebola preukázaná, a tiež nie je preukázané, ktorým dňom uplynula výpovedná doba, t.j. začiatok a koniec PN. Zároveň poučil strany o zákonnej koncentrácii konania podľa § 154 CSP. Na ďalšom pojednávaní súd pripustil rozšírenie petitu v časti náhrady mzdy, vypočul svedkyňu B. B., vedúcu oddelenia mzdového centra, ktorá vypočítavala pravdepodobný priemer mzdy, ktorú by dosahoval žalobca. Ďalej v zápisnici je uvedené, že v zmysle § 154 CSP prostriedky procesného útoku a procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí. Súd vyzval strany v zmysle § 182 CSP na zhrnutie svojich návrhov a vyjadreniu sa k dokazovaniu i právnej stránke veci, uznesením dokazovanie skončil a následne vyhlásil rozsudok.

9. Podľa názoru odvolacieho súdu takýto postup súdu prvej inštancie však nemal oporu v zákone. Odvolací súd bol názoru, že súd prvej inštancie svojím postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Žalobca v konaní pred súdom prvej inštancie po predbežnom právnom posúdení veci nemal žiadnu možnosť spoznať opačný názor súdu, v dôsledku čoho žalobca nemohol účinne realizovať procesné práva, ktoré mu podľa zákona prislúchajú, nemal možnosť ani žiadny dôvod produkovať ďalšie dôkazy na podporu svojich tvrdení, ktoré dôvodne nepovažoval vzhľadom na priebeh konania a predbežné právne posúdenie za potrebné. Žalobca tak neprodukoval dôkazy ohľadne skutočností, či mal žalovaný iné vhodné miesta a či bolo ponúknuté miesto žalobcovi vhodné, ktoré skutočnosti patria medzi ostatné podmienky výpovede a musia byť pri aplikácii ust. § 240 ods. 10 ZP splnené.

10. K ďalšej námietke v odvolaní odvolací súd uvádza, že prerokovanie organizačnej zmeny len päť dní pred zrušením pracovného miesta žalobcu je v poriadku. Súd prvej inštancie sa s touto skutočnosťou vysporiadal správne a správne a dostatočne svoj názor aj odôvodnil.

11. K namietanému nesúhlasu odborovej organizácie odvolací súd udáva, že má za to, že súd prvej inštancie správne skonštatoval, že žalovaný vedel o tom, že žalobca je členom odborového orgánu, ktorú skutočnosť takisto dostatočne odôvodnil. Odvolací súd má za to, že nesúhlas s výpoveďou zástupcov zamestnancov v zmysle ust. § 240 ods. 9 Zákonníka práce nemusí byť odôvodnený, zákon takúto podmienku pre platnosť nesúhlasu neuvádza. To, že odborový orgán svoj nesúhlas, ktorý dal v písomnej forme neodôvodní, a to aj napriek žiadosti zamestnávateľa, nemôže byť vyložený v neprospech zamestnanca a tiež nemôže byť okolnosťou zakladajúcou nemožnosť spravodlivo požadovať ďalšie zamestnanie zamestnanca.

12. Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam mal odvolací súd za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v dôsledku nesprávneho procesného postupu možno považovať za prekvapivé, keď súd prvej inštancie vec predbežne právne posúdil na pojednávaní konanom dňa 10.5.2017 tak, že z dôvodu nesúhlasu odborov je výpoveď neplatná. Ďalej v rámci predbežného právneho posúdenia súd uviedol, že sa nemôže vyjadriť k organizačnej zmene, lebo nebola preukázaná, a tiež nie je preukázané, ktorým dňom uplynula výpovedná doba. Po takomto predbežnom právnom posúdení strany sporu sa vyjadrovali k možnosti spravodlivo požadovať ďalšie zamestnanie, ktorú skutočnosť považoval súd za spornú a aj predkladali k tomu listinné dôkazy, na ďalšom pojednávaní vypočul svedkyňu ohľadne nároku na

náhradu mzdy a jej výšky, a bez oznámenia ďalšieho právneho predbežného posúdenia veci, vyhlásil rozsudok, ktorým v podstate uznal výpoveď za platnú. Vzhľadom k tomu odvolací súd v zmysle § 389 ods. 1 písm. b) CSP napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, v ktorom súd prvej inštancie správnym procesným postupom vykoná dokazovanie na preukázanie splnenia podmienok výpovede (v súlade s ust. § 63 ods.1 písm. b) ZP) pri aplikácii § 240 ods. 10 ZP, opätovne vo veci rozhodne, ktoré rozhodnutie aj náležite odôvodní. Zároveň rozhodne aj o nároku na náhradu trov odvolacieho konania (§396 ods. 3 CSP).

13. Uvedené uznesenie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie,

lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).